

מסורת הש"ס

(א) ולעיל לה: מנחות מ:א.
(ב) ולקמן מב:א. (ג) ולקמן
מב:א. (ד) וסנהדרין ה:א.
(ה) לעיל לו: (ו) לעיל לה.
(ז) ע"פ ירח שמים החדש על
נפשו. (ח) ז"ל ששאלו.

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה צורה סדק
כמו טייל"ה. גיב לשון יין:
(7) ד"ה הכי קאמר וכו'
לדלו בעל נפש לא מחמיר:
(8) ד"ה נאכח ד"ה מאן
הדין: (9) ד"ה בלחצונה
מלות כח"ל ומיעה היא
מחמה:

מוסף רש"י

צומתן. לשון חזיון
ויהידיקו (חזיון) 4.3
נפש. חזק כשר (חזיון)
התושל נילון ומתקשר
פ"ס פדיון (האורה ח"א)
מותר ללחיות.
לגדות מעט מים ולקטן
נכמתת ולא ישיעין
לחיות הילול יוסמן
מזל (מחזיון) 4.8
ויכלול
שיאכל כית מצה.
לחמת. באחרונה
נלמת מלה נעין שמור
לש מלה (קדושים ח"א)

רבינו חננאל

הוא דאמר אביי לא תחזיק
שעור תרתי שלל בחד
הרדף, לית הלכתא כותיה.
אלא כרבא דאמר מי
פירוש אין מחמיצין. וכן
פירוש דשמועיה עבא
דאבייבונא שהן שיעלי
דשערי ריטבתא, אמר
הוא שישנונו וזה ההצא
בדומה בימות המסע וזה
למטה. לא ידע מיניא
מאותן השערים ושפסין
בתורה, ואם לאו לא יאמר
הוא המין הנמצא פה
המציצין. ולית הלכתא
כאביי. וקריאין לן לא
מי פירוש אין מחמיצין.
מ"ד אין לוחטין לא
ששורחין כפסא. ואם
לוחטין, נתבקעו אסודות, לא
תתבקעו מותרות, ואמרין
לא נתבקעו מותרות, אלא
לששורחין על פי
אכוב של קלאים דה
לוחט. והוא דהא דאמרין
ששורחין אסודות ופסין
לית הלכתא כותיה, דהא
אמרין אביי ורובא דאמרי

למחרת כרטיס. והוא נדבדב
שמואל עובדא נתבקעו
המשט לא סמכין עליה.
אמר רבה בעל נפש, כלומר
המתירק מרוב צביה
ומדקדק הרבה על עצמו.
לא ליתחא אפילו תטין
שירין, מירוש שירון שון
חזקים מן השעורים, ולא
אחי לירי חומין, הא לא
ליתחא כל שכן שעורים.
למרבה אכלת מאן צדאת
עברא וכולת מן עופושט,
חידוש גנון מן קירב שאין

כִּי אָבִיחָהּ לְתַתִּי, וְרַבָּא אָמַר

סרטי חטי. גרעני חטי'ן אלן חדל חדל חטעמל: **דילמא אסיא חדל ויסעב בלירא דמברסע.** בדקע של חמרת: **דיקולא דימא.** רמיח המיס: **לירא.** סדק כמו (א) טיילא חרופא דמזרי ויקי דמסכת ט"ז (דף ז:) **אי הכי אפילו חדא.** שבוילמא נמי לא ליחזור: **דילמא נפקי.**

מלא מחייו דברשא חדא ובעלי
חטים דלדין רשא: ה"צ וסדר ביה
אזוי דכל אבא מליניו לא מחממי.
כל עילתא לא מחממי: אלא
דברשונא. כל שמיינא פארו קליות
במנוח: סמיא שרי. אס פיו כפי
למטה יהיה המים הנפלטין מן
על ידי חוס האור וזין ויולא לחון
שרי: וקפא. שיה זוקא דכרכו אסור
למחממי נפלטין וחסרין ונבלתין. ומדלמח
אזוי סמיא שרי משום דלדין ארזא
שמע מינה דהר ביה ממלא דלמח לעיל
אלא ליהרן ארעא חרמי שיכלי דהי נמי
לדידי מלא זוקרי ונפלי ולא מיבעלי
בזמתי. **נחנקו.** מחמת המינות
במחמת המים אסורות דודאי מחמת
להחמין: **זורן בחומץ.** אסור רואה
שנופחות זורן בחומץ: **וחומץ לזמן.**
אשכחרי"צ בלע"ז וזנו מניח להחמין:
וזמן למחנקו מליאלין. שאין יכולות
לעמוד מפני רוח ארץ: **בדורא די בר**
לעמוד. כפפר של ארץ: **האש:** נחנקו
מחמת. כלומר דלין אסורות אלא
התבקשו ממש ואזמן לא מנוקטות ממש
גמ' והתקין: **אמר רבה** גרסינן: **בעל**
הנפש חסיד: (ה) **אמר ר' חנין** חסיד

שכן קשין משעורין ואין ממחרר
להחמין בעל נפש לא ילחם אבל דלא
בעל נפש דלא (ו) מחמיר על נפשיה
כולי האי: דשריין. קשים: לאכא(ו).
דרבה. הי קרי לה לשון רבנות: מאן
דלויס וליס וליס לאכא יאכל להם עיפוסא.
כלומר לא תחא סולתן נקיה: דסא
כי רב הווא לסי. כולה רב נחמן
לאחר לה: ורבה אמר אסור ללסוס.
וכולי: עלמא: דשען. שחקין הן:
לכודי. דרבה. קיבר: לא כפרים עטורים.
לפרי שאין מקפדין על סולתן לעשותן
נקיה כל כך ולא לפחי לחייו דידה
ומתאם שלא הוכשרו וקא קרי להו סולת
אחאנא אפטר נקיה בלא לחייה: כמר
דינקס. רבה מני מדרש: אמר ר'
ספסא נאטער בעלמא מדוע לא מוכרתי
להביש לו מהא דלמר ר' ירמיה כו':
ואי לאו. לחייה דבעשיו בני שימור
סולתו יחלי שימור להביש לו: לאו שימור
אחאנא יחלי לא עבד ליה שימור מהמא
שימור

היה: דאמר רב הונא גרסינן: בנקוט
סיסמין שיאור בלנקמן ומתחיל: שיאור
דראון שאין כאן חימוץ ומיהו למטה של
קרקע (ממנו י) על מצות ומדורים יאכ
כלומר באכילה ראשונה שאכל ממ
ההוא ודאי טעמא משום הכי הוה: מל
לעולם שיאור לדיעה שימור הוה ואפי
מחמתה שיאור לדיעה שימור הוה ו
במחמתה שיאור למלכות לא חדר ביה
מ

ללתייה אין יוצא סולת נקיה ואמר רב נתמן
דאסור ללתייה ומחביוני עליה איז לותחיה א

ותת דהא כי רב הונא ובי רבה
השעורים בפסח הא חטין שרי

כל שעה פרק שני פסחים

מ.

ה"ג ר"ח **כל** שא"ז מניח ע"י מי אכזב ש"י ק"א"ם והם מתבקעות.
פירוש כלי שצ"ע קליות עושין צו קליות והוא מנוקב
דאמרין בפרק ר' ישמעאל (מנחות 97 ס"ז) מניחין בתוך אכזב של
הלא"ם כדי ש^התמזמר האור בכולו והם מתבקעות מזה האור וכן מזה

ר"י כספר יס"ן נסס רבניו מס:
תרגומא אקאח'ס. תימה
השאל אמאי תני
סלמות וי' לומר דלדערי קמני
כ' מהפביתו בי' הפביתו לשם
פצה. ווא"ת כיון דסבינל ליה
דנשי שימור כשעת היפוך לאן
היי מוחל מנזו'ס לנחות דלימח לאן
מנזו'ס היא אלל דלדערי שימור מתחלתו
ועד סופו וי' לומר דשיקרי שימור
כדי שלא מתחמץ וסכר רבא לאו
ש' שימור מתחמץ כשעה היפוך עדיין
דגן כנון למיתה לא היה מלדערי שימור
כשעת ז' דרי מתחילת הלדון:

ות יגנהו וימי פירות אינן מחמיצין ת"ר יאין לותתין
נתבקעו אסודות לא נתבקעו מותרות ר' יוסי אומר
תן אמר שמואל אין הלכה כר' יוסי א"ר חסדא אמר
עו ממש אלא כל שאילו מניחן על פי חבית והן
ואל אמר נתבקעו ממש עבר שמואל עובדא בדורא
משום אמר רבה בעל נפש לא ילתות מאי איריא בעל
נמי דהא תניא אין לותתין שעורין בפסח הכי קאמר
שרירי לא ילתות א"ל ר"נ מאן דציית ליה לאבא אכיל
ר' רב הונא לתתי וכי רבא רב אבין לית ורבא אמר
לתניא אין לותתין שעורין בפסח שעורין הוא דלא
אמר לא מבעיא חזינן כיון דאית ביה ציריא עיילי בהו
אימא שפיר דמי קמ"ל הדר אמר רבא צ"מותר ללתות
ה והדראה ואי אפשר נקיה בלא לתיתה איתיהיב רב
וסלתות של נכרים של כפרים מהוירם ושל כרכין
משום דלא לתתי וקא קרי ליה סולת תרגומא אקמחא
לא אימא ליה מהא ד"אמר רבי זירא אמר רב ירמיה
מנחות אין לותתין אותם וקא קרי להו סולת הדר אמר
אמר וישמרתם את המצות אי לא דבעי לתיתה
דלישה שימור דלישה לא שימור הוא דאמר רב
ים אדם ממלא כריסו מהן ובלבד שיאכל כזית
וגה אין בראשונה לא מ"ט משום דלא עבר
ליה שימור מאפייה ואילך אלא לאו שמע מינה
וממאי דילמא שאני התם דבעידנא דנחית
ה שימור אבל היכא דבעידנא דנחית לשימור
מי דשימור דלישה הוי שימור ואפ"ה לא הדר ביה
ו דמהפכי כיפי כי מהפכיות הפיכו לשום מצוה
מעיקרא מתחלתו ועד סופו כענין מר בריה דרבנא

וְשֵׁן שֶׁ לֹא קָרְנִי חֲגִבִּים וְלֹא הִכְסִּיפוּ בְּיָדוֹ דְּהוּא הוּא שִׁמּוֹן סִידוּק
 וְיָחֹזֵק מִזֶּה מֵשׁוֹם דְּלֹא הוּא לֵשׁ שִׁמּוֹר דְּלֹא וּחֶף שֶׁ פִּי שֶׁלֹּא
 יִדְוֶנּוּ. (ו) הֵא מֵלֹא שִׁכְלֵת שֶׁסֶּם הִפְסֵק הִיא חֹזֶקת אֶרְכֵּלֶת דְּחִבִּי
 מִתָּן (לְקִיץ דָּר קֵץ): אֵין מִפְטִירִין אֲחֵר הִפְסֵק אִפְיָקוֹן: **כִּרְאָשָׁא**
 גִּרְסִין מֵאִי טַעַמָּא דְּלֹא עֵבֵד לֵה שִׁמּוֹר וְלֹא גִרְסִין אִי נִימָא.
 לֹאסְיָה כְּגוֹן עֲרִיכְתָּה וְקִטּוּף שֶׁלֹּא וְנִימָנִיתָ לְתִמּוֹר: **וּמֵאִי דִילְמָא**
 הִכָּה מֵאִי טַעַמָּא לֹא נִפִּיק מֵשׁוֹם דְּנִשְׁעַת נְחִימָה מִיִּם לְקַחַת שׁוֹר דְּבֵר
 נְחִימָה לְתִמּוֹר שִׁמּוֹר דְּהִיטוּ מְנַחֲמִית מִיִּם: **וּאִפְּלִי הִכִּי**. דְּלֹא אֲשַׁכַּח
 לִישָׁה: **מִפְסָּי דִּיפִי**. הַעֲמִירָן וְקוֹשְׁרִין אֶת הָעֲמִירִים בְּצִוּת הַקִּיר:
 מִנְהִיט

מצה, כלומר הזהרו מהכשרת המים והמיכו להו למקום שאין בו הכשרת המים שיהיה לשם מצה.

עין משפט
גד מצודה

קבוצה א מ"י פ"ה מכל
תורמי הלכה ד
עושי"ע א"ח סי' תסג
סעיף א:
קבוצה ב ג ד מ"י פ"ה
מהלכות מלא ה"ו
עושי"ע א"ח סימן תנג
סעיף ב:
קבוצה ד מ"י שס הלכה ח
עושי"ע א"ח
סימן תנג סעיף ד:

תורה אור השלם

וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצְוֹת
כִּי בְעֵצָה הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְשָׁמַרְתֶּם
אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
שֶׁשֶׁת עֹלָם: שְׁמוֹת יב יז

לִטְוֵי רַעֲשֵׁי

אישטריינ'ס
אישטריינ'ס. סוגר.

דבינו תנאל (המשד)

[illegible][illegible]

שימור מתחילה לשמן